

Piotr Szczepanik, Pójdę drogą w świat daleki

Pójdę drogą gdzieś w daleki obcy świat.
Wezmę tylko bagaż utraconych lat.
Może spokój tam odnajdę, który Ty
zabrałaś mi, zabrałaś mi.

Pójdę drogą gdzieś w daleki obcy świat.
Do snu mnie kołysać będzie tylko wiatr.
Byle dalej być od Ciebie, byle księżyc był na niebie,
byleby przeszłości zatrzeć ślad.

Wierzę, że mimo wszystko kochasz mnie.
Wierzę, że miłość życia warta jest.
Lecz tej miłości wielkiej, boję się coraz więcej,
choć obietnicom wierzyć chcę.

Pójdę drogą gdzieś w daleki obcy świat.
Może śpiewem cichym mnie rozrzewni ptak.
Byle czas się szybko toczył, by nie widzieć Twoich oczu,
byleby z pamięci wyrwać Cię.

Pójdę drogą gdzieś w daleki obcy świat.
Wezmę tylko bagaż utraconych lat.
Byle dalej być od Ciebie, byle księżyc był na niebie,
byleby przeszłości zatrzeć ślad,
byleby przeszłości zatrzeć ślad,
byleby przeszłości zatrzeć ślad.